

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dagmar Možné a soudců JUDr. Ludmily Šudomové a JUDr. Zdeňka Konečného v právní věci péče o **nezletilého M.H.** nar. XXXXX, zastoupeného opatrovníkem statutárním městem Brnem, a ve věci zletilého O.H., nar. XXXXX, dětí matky S.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupené JUDr. Ivou Petrovou, advokátkou Advokátní kanceláře se sídlem Brno, Skopalíkova 11, a otce L.H., nar. XXXXX, adresa XXXXX, zastoupeného JUDr. Martinou Mikolajczykovou, advokátkou Advokátní kanceláře se sídlem Brno, Rašínova 2, o úpravu výživného, o odvolání otce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 10. prosince 2013, č.j. 22 P 87/2007-257,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v odvoláním napadených výrocích II., III. a v souvisejícím výroku V. **p o t v r z u j e.**
- II. Ve výroku IV. se rozsudek soudu I. stupně **mění** tak, že dlužné zvýšené výživné pro nezl. M. za dobu od 1. 9. 2013 do 30. 9. 2014 ve výši 19.500 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do tří měsíců od právní moci rozsudku.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem soudu I. stupně ve výroku I. bylo řízení o návrhu otce na snížení výživného pro již zletilého O. zastaveno. Ve výroku II. byl zamítnut návrh otce na snížení výživného pro nezletilého M., stanoveného naposledy rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 30.5.2012, č.j. 22 P 87/2007-202, částkou 4.000 Kč měsíčně. Ve výroku III. pak byl rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 30.5.2012, č.j. 22 P 87/2007-202, pokud jím bylo rozhodnuto o výživném otce pro nezletilého M. částkou 4.000 Kč měsíčně, změněn tak, že se výživné otce pro nezletilého M. zvyšuje počínaje dnem 1.9.2013 na částku 5.500 Kč měsíčně, s tím, že výživné je splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky. Ve výroku III. pak byl stanoven nedoplatek výživného vzniklý jeho zpětným zvýšením za dobu od 1. 9. 2013 do 30.11.2013 pro nezletilého M. v částce 4.500 Kč, s tím, že otec byl uznán povinným tento nedoplatek zaplatit k rukám matky do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Ve výroku V. pak bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání otec a ve svém odvolání uvedl, že výslovně napadá výrok II., III. a IV. s tím, že soud I. stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávně pak rozhodl. Soud I. stupně dospěl k závěru, že není důvod pro snížení výživného na nezl. M., ale že byl prokázán důvod k zvýšení výživného. Otec poukázal na svoje zdravotní problémy, s tím, že jde o problémy psychického rázu, sice pracuje u slečny P., ovšem tato mu umožňuje přicházet do práce tak, jak potřebuje vzhledem k jeho onemocnění a posuzovat možnosti příjmu otce v hranicích 15.000 až 17.000 Kč měsíčně je tak zcela mimo možnosti příjmu otce a nedopovídá to ani rozhodovací praxi soudu. Dále otec poukázal, že předložil potvrzení svého zaměstnavatele o svých skutečných příjmech, takže nelze dovozovat pouze možnosti, kterých by mohl docílovat, pokud by pracoval v rámci svého oboru. Pokud pak jde o majetkové poměry otce, otec vysvětlil finanční situaci společnosti XXXXX, ve které je společníkem a jednatelem, s tím, že podíl byl převeden za 1.000 Kč a tato skutečnost odpovídá hodnotě společnosti. Nelze tedy z tohoto vycházet, přičemž soud se dle otce nezabýval vůbec a nevypořádal s tím, že otci musela a musí pomáhat v jeho finanční situaci matka, tato nebyla předvolána. Soud se s výpovědí otce nevypořádal, na druhou stranu argumentoval tím, že otec nemá náklady na bydlení a další potřeby, protože vše má hradit jeho přítelkyně. Soud nezohlednil to, že tomu tak je z toho důvodu, že výživné je vysoké a otec tak není schopen sám si tyto náklady hradit. Navíc otec je dlužníkem u pohledávek ve výši několika milionů korun, kde pro tyto pohledávky je vedena již exekuce. V rámci hodnocení důkazů, které byly

provedeny, není tedy relevantní majetek otce, protože ten má zápornou hodnotu, ale je důležité přihlídnout k závazkům otce a jeho skutečnému příjmu, který řádně doložil, což soud I. stupně zcela opomenul, toto nezohlednil a ani se s tímto nevypořádal. Soud také poukázal na uzavření dohody v roce 2012, přičemž uzavřel otec dohodu na vyživovací povinnost ve výši 10.000 Kč, doložil to vyššími příjmy a soud tedy se domnívá, že je namístě zvýšit výživné, i když otec nyní vykazuje příjem jen cca 7.100 Kč měsíčně. Otec poukázal na skutečnost, že i v rámci dohody v roce 2012 bylo stanoveno vyšší výživné, než by byl schopen platit, nyní se však situace výrazně zhoršuje a jeho příjmy se propadají. Otcí se také zvyšují potřeby, nejen že by se zvyšovaly potřeby pro nezl. M.. Otec nesouhlasí se zvýšením výživného na částku 5.500 Kč měsíčně a poukázal i na příjmy matky, přičemž soud I. stupně se nevypořádal ani s tím, jak matka tyto dokládala. Při spočítání nákladů a příjmů, tak jak to uváděla matka, pak není možné, aby matka vydělávala pouze částku 4.000 Kč měsíčně, nepobírala žádné dávky a manžel matky pak vydělával jen 30.000 Kč měsíčně. Otec má za to, že měly být posuzovány majetkové poměry obou rodičů, nejen tedy otce ale i matky a rozporuje zásadním způsobem závěry soudu I. stupně, nedošlo k prokázání možných příjmů matky, soud vychází pouze z domněnky. Pokud jde o majetkové poměry otce, nezohledňuje zdravotní stav otce a nezohledňuje narůstající potřeby i na straně otce. Soud vychází pouze ze zvýšených potřeb nezletilého. Ze všech těchto důvodů navrhl otec, aby byl změněn rozsudek soudu I. stupně tak, aby bylo sníženo výživné pro nezl. M. na částku 1.500 Kč měsíčně a návrh matky na zvýšení výživného pro nezl. M. aby byl zamítnut, event. aby věc byla zrušena a vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.

K odvolání otce se vyjádřila matka, poukázala na skutečnost, že otec opakovaně poukazuje na své problémy a žádá snížení výživného a i v předchozím řízení bylo velmi podrobně provedeno rozsáhlé dokazování ohledně majetkových poměrů i příjmů na straně rodičů. Matka ve svém vyjádření poukázala na opakované řízení ohledně snížení výživného, a pokud jde o argumentaci otce ohledně zdravotního stavu, pak matce je známo, že otec provozuje firmu XXXXX v centru XXXXX, další provozovna je v XXXXX a v XXXXX i zde otec vykonává různou činnost, dováží zboží apod. Na webových stránkách má také kontakty, převážně jde o kontakty na otce nezletilého. Pokud jde o zdravotní stav otce, tento pravidelně dochází ke styku s velkým množstvím lidí a pokud jde o zprávu předloženou otcem, tuto považuje matka za ryze účelovou, neboť zdravotní stav se v žádném případě nezhoršil a je normálně stabilizovaný, otec vykonává neomezeně jakoukoliv činnost. Dále otec vůbec odůvodnil, proč na sebe převedl, jak uvádí, zadluženou firmu XXXXX se sídlem XXXXX v září 2013, kde jediným společníkem a jedinou jednatelkou byla jeho přítelkyně, se kterou žije ve společné domácnosti a jde o V.P. Jednalo se o účelové jednání, a pokud jde o příjmy, které vykazuje jeho přítelkyně, pak jde o minimální příjmy, realita je jiná, otec užívá luxusně zařízený byt a rozhodně finančně nestrádá. Pokud otec poukazuje na zdravotní stav, pak to bylo i díky jeho nezřízenému životu, kdy navštěvoval diskotéky, požíval alkoholické nápoje a navázal známost s jinou ženou. Matka také poukázala na skutečnost, že povinností soudu je, nikoliv zjišťovat skutečný faktický příjem otce, ale příjem, kterého by mohl dosahovat, neboť výživné se soudem stanovuje v zájmu nezl. dítěte a proto také soud I. stupně velice správně

došel k závěru, že otec by mohl dosahovat příjmu 15.000 Kč až 17.000 Kč měsíčně. Otec sice argumentuje, že před soudem I. stupně nebylo provedeno řádné dokazování, ale sám nedoložil, že by byla vedena nějaká exekuce vůči němu jako fyzické osobě. Pokud jde o zmiňovanou dohodu v roce 2012, rozhodovalo se o snížení výživného, nicméně právní zástupkyně otce neuvedla, že ke snížení výživného došlo na základě dohody, s kterou souhlasila matka nezletilého a že tato byla podmíněna tím, že otec uhradí dlužné výživné ve výši 60.000 Kč, přičemž matka podotýká, že ekonomická situace v oblasti gastronomie se rozhodně nezhoršuje, bary jsou obsazeny, restaurace zanikají, ale vznikají i nové. Kromě toho firma otce nezletilého se zabývá prodejem kuchyňské technologie, chladící zařízení, mycí technologie, výrobky Elframo Italy, prodejem veškerých potřeb pro gastronomii i cateringovými službami. Finanční situace otce se rozhodně nezhoršuje. Pokud jde o příjem otce, pak rozhodně nejde o to, že by partnerka otce jej živila. Situace je navozena uměle, neboť takový příjem, který mu partnerka vykazuje, je stanoven pouze pro potřeby výživného, aby byly příjmy otce co nejnižší. Pokud jde o příjmy matky, pak matka v rámci svého vyjádření se vyjádřila tak, že neměla dříve prostor se pracovní uplatnit z důvodu péče o děti a podnikání otce a ze zákona matce vyplývá právo také být doma a pečovat o děti, když má dvě děti ve věku 7 a 15 let. Matka poukázala na skutečnost, že má nezletilé dítě z dalšího manželství, přičemž lékař nedoporučuje odpolední pobyt v mateřské škole, takže si dítě po obědě vyzvedává. Matka se však snaží alespoň přivydělávat si nějakou finanční částku, jedná se o 4.000 Kč měsíčně. Matka v rámci svého vyjádření k odvolání otce poukázala na skutečnost, že otci nezletilého odpadla vyživovací povinnost k nyní již zletilému O.H. a rozhodnutí soudu I. stupně tedy považuje matka za spravedlivé. Výživné ve výši 5.500 Kč měsíčně odpovídá zcela příjmům otce i možnostem otce i oprávněným potřebám nezletilého.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně a řízení mu předcházející, doplnil dokazování mzdovým listem otce za rok 2014, ze kterého zjistil, že firma XXXXX vykazuje otci čistou mzdu ve výši 7.564 Kč. Matka pak uvedla, že nemůže doložit svůj příjem, protože prodává bez živnostenského listu čistící prostředky pro firmu XXXXX, prostředky od firmy kupuje a následně je pak prodává v průměru za příjem 4.000 Kč měsíčně. Z listin předložených matkou pak odvolací soud zjistil, že došlo ke smlouvě o převodu obchodního podílu mezi V.P. a L.H., kdy tato převedla jako jediná společnice obchodní společnosti XXXXX, tuto společnost úplatně za částku 1.000 Kč na otce, a to smlouvou ze dne 5. 9. 2013. Z úplného výpisu pak vyplývá, že společnost, dříve XXXXX, nyní XXXXX, zapsaná 20. 9. 2013 je společností, kdy jediným jednatelem a společníkem je otec L.H..

Na základě provedeného doplněného dokazování i s ohledem na stanoviska obou rodičů, a to jak matky, tak otce, dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání otce není důvodné, a to ani poté, kdy bylo doplněno dokazování shora citovanými zprávami jak o příjmu otce, tak také ohledně příjmů matky i ohledně skutečnosti, že otec je stále jediným společníkem a jednatelem firmy XXXXX.

Soud I. stupně zjistil náležitým způsobem skutkový stav a vyvodil také zcela správný právní závěr, když zamítl návrh otce na snížení výživného a vyhověl návrhu

matky na zvýšení výživného právě s ohledem, že otci odpadla další vyživovací povinnost k nyní již zletilému O. a otec nemá jinou vyživovací povinnost než k nezl. M. Soud I. stupně také správně zhodnotil otázku dříve stanoveného výživného dohodou rodičů, kdy otec vykazoval tehdy příjem 12.405 Kč v průměru čistého měsíčně, přičemž zavázal se hradit ve prospěch obou synů 10.000 Kč měsíčně. Soud I. stupně se také zabýval i otázkou zdravotního stavu na straně otce, s tím, že správně zhodnotil možnosti otce zajistit si lépe finančně ohodnocenou práci, než vykonává nyní, navíc nutno přihlídnout ke skutečnosti, že otec má příjem vykazován od své přítelkyně, s níž žije ve společné domácnosti, přičemž při vzdělání, které docílil otec, zajisté je možno docílit vyšších příjmů než výdělků, které vykázal i odvolacímu soudu. Soud I. stupně správně zhodnotil tu okolnost, že nevychází z faktických příjmů tak, jak je vykazuje otec, jde o zprávy potvrzované jeho přítelkyní, která jej má zaměstnávat, nýbrž vycházel soud I. stupně z potencionálních příjmů, které by otec byl schopen docilovat v jiném zaměstnání vzhledem k jeho věku, zkušenostem i vzdělání. Soud I. stupně vycházel ze zjištěných skutečností v tom směru, že otec má úplné středoškolské vzdělání, pracovní zkušenosti jako ředitel společnosti a velké zkušenosti v oblasti gastronomie. Soud I. stupně přihlédl při svém zvažování i k možnostem a schopnostem s ohledem na zdravotní stav otce s tím, že i s ohledem na tyto skutečnosti by otec mohl docilovat daleko vyššího příjmu, než vykazuje a který nyní dociluje.

Na základě všech těchto skutečností, kdy soud I. stupně zjistil dostatečným způsobem skutkový stav, vyvodil také zcela správný právní závěr a s těmito závěry se ztotožňuje i odvolací soud, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadených výrocích II., III. a v souvisejícím výroku V. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Pokud se týká výroku IV. o dlužném zvýšeném výživném, pak odvolací soud přepočítal částku, kterou otec dluží v důsledku zvýšení výživného za uvedenou dobu, tj. za dobu od 1. 9. 2013 do 30. 9. 2013 a takto zjistil dluh na výživném ve výši 19.500 Kč, neboť otec, jak vyplynulo v řízení před odvolacím soudem, neplatí zvýšené výživné, ba dokonce neplatí ani pravomocně přiznané dříve stanovené výživné ve výši 4.000 Kč měsíčně, kdy platí pouze částku 3.000 Kč měsíčně. Vzhledem ke skutečnosti, že otec má pravomocně stanoveny 4.000 Kč měsíčně a výživné bylo zvýšeno od 1. 9. 2013 na částku 5.500 Kč měsíčně, vzniká otci dluh po 1.500 Kč měsíčně za dobu od 1. 9. 2013 do 30. 9. 2014, celkem jde tedy o 13 měsíců po 1.500 Kč a takto byl vyčíslen celkový dluh, jak již bylo uvedeno, ve výši 19.500 Kč a tuto částku byl otec uznán povinným zaplatit k rukám matky do tří měsíců od právní moci rozsudku, kdy pro povolení splátek odvolací soud neshledal žádné důvody, neboť jde o částky, které měl mít nezletilý již dávno k dispozici.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. a 142 odst. 2 o.s.ř.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Brně dne 8. října 2014

*Za správnost:
Veselá Veronika*

*JUDr. Dagmar Možná, v.r.
předsedkyně senátu*